

Enkele gedachten over de broedervergadering

*Democratische stemming?
Raad van oudsten?
Spreek- en vetorecht voor iedereen?*

Vraag:

Hoe moet een samenkomst tot besturing (ook wel 'broedervergadering' genoemd) verlopen¹?

Antwoord:

Mattheüs 18:18 laat ons zien dat de vergadering de taak kan hebben te 'binden' of te 'ontbinden', dat wil zeggen de taak om bepaalde besluiten te nemen. Handelingen 15 geeft ons naar aanleiding van een leerstellige vraag die was ontstaan in de vergaderingen, nauwkeurigere aanwijzingen hoe de behandeling van zo'n moeilijkheid moet verlopen.

Allereerst vergaderden de apostelen en de oudsten samen om deze zaak onder ogen te zien (vers 6). Er ontstaat veel redetwist, maar dan worden Petrus en Jakobus ertoe geleid een zienswijze te uiten die Gods gedachten weergeeft.

Daarna vinden we als tweede stap dat de apostelen en de oudsten met de hele gemeente het besluit formuleren en daarvan mededeling laten doen aan de betreffende vergaderingen (verzen 22 en 23). Hoewel wij geen apostelen meer onder ons hebben en ook geen aangestelde oudsten, geeft dit hoofdstuk ons toch duidelijk onderwijs aangaande het onderwerp van de 'besturing' van de vergadering.

De wijze van behandeling kan mede afhankelijk zijn van de omstandigheden als ook van de aard van de vragen die behandeld moeten worden. Het kan gevaarlijk zijn de gang van zaken nauwkeurig voor te schrijven.

De grondbeginselen van de wereld waarin wij leven, hebben echter de tendens onze gedachten te beïnvloeden. Het is daarom misschien niet ongepast om allereerst te zeggen dat een broedervergadering of samenkomst tot 'besturing' (zie 1 Kor. 12:28: 'regering'; in het Frans: 'administration'), helemaal niets van doen heeft met een politieke bijeenkomst waarin iedereen zijn mening naar voren brengt en zich ervoor inspant om deze mening te laten zegevieren, zodat zij geaccepteerd wordt.

Geve God dat onze broedervergaderingen (onze bijeenkomsten tot besturing) totaal geen overeenstemming vertonen met vergaderingen van een democratische of politieke groepering waar de meerderheid beslist; ook niet met een broederschap waarin de leden

---

¹ In het Franse taalgebied wordt een 'broedervergadering' gewoonlijk een 'samenkomst tot besturing' ('une réunion d'administration') genoemd.

het vetorecht bezitten (en waar dus alleen besluiten kunnen worden genomen, wanneer men éénstemmig is); en ook niet met een vennootschap waarin een directieraad de besluiten neemt en haar beslissingen laat bekrachtigen door een algemene vergadering! In al deze organisatievormen is het altijd de wil van de mens die beslist, in tegenstelling tot het Goddelijke gezag en de Goddelijke orde die de Gemeente van God horen te kenmerken.

In werkelijkheid is het de tegenwoordigheid van de Heilige Geest en van de Heer Jezus die het ware karakter geeft aan een dergelijke bijeenkomst van broeders. Ongetwijfeld kunnen er vragen worden gesteld, maar geen vraag of mening mag worden uitgesproken dan alleen wanneer het geleid is door de Heilige Geest. Het beginsel dat alles wat in de Gemeente gebeurt, moet plaatsvinden onder de leiding van de Heilige Geest, wordt onder ons algemeen erkend als juist, en de broeders hebben de wens dit beginsel te eerbiedigen en ernaar te handelen. En zou dit beginsel voor een broedervergadering van minder belang zijn dan voor de andere samenkomsten?

Een broedervergadering is in wezen vooral en primair een samenkomst waarin de broeders de gedachte van de Heer zoeken door Hem eenvoudig en duidelijk te vragen: 'Heer, wat wilt U dat wij doen zullen?' Daar zijn dus allereerst de gebeden bijzonder belangrijk, en ook de gaven die de Heer aan Zijn Gemeente gegeven heeft, en wel in het bijzonder deze: 'Want aan de één wordt door de Geest gegeven het woord van wijsheid; en aan een ander het woord van kennis (of: inzicht, onderscheidingsvermogen) volgens dezelfde Geest' (1 Kor. 12:8). Het Woord van God erkent de genadegaven van 'hulpbetoningen' en de genadegave van 'regeringen' ('besturingen').

Het erkent 'hem die leiding geeft' en broeders die 'onder u arbeiden en u leiding geven in de Heer' (1 Kor. 12:28; Rom. 12:8; 1 Thess. 5:12). Voor sommigen die nog aan het begin van hun Christelijke loopbaan staan, kan het een heel bijzondere gelegenheid zijn om al luisterend inzicht te krijgen in het functioneren van de vergadering. Daarbij dienen ze acht te geven op de vermaning van de apostel Petrus: 'Gij, jongeren, weest aan de oudsten onderdanig' (1 Petr. 5:5), Deze houding van nederigheid past overigens ons allen: 'Weest elkaar onderdanig in de vreze van Christus' (Ef. 5:21).

Wanneer een plaatselijke vergadering in moeilijke omstandigheden een heel bijzondere zwakheid ervaart, zou het verzoek om hulp (of het aanvaarden van hulp) van wijze, geestelijk gezinde broeders van elders alleen maar de werkelijkheid van de eenheid van het Lichaam tonen.

Een ander belangrijk punt waarop we moeten letten, is dat het geweten van de hele vergadering bij een handeling betrokken en geoefend moet worden. Het Woord van God toont ons dat een ernstig kwaad dat zich voordoet in het volk van God, vaak nauw verbonden is met een gebrekkige algemene toestand van het volk van God. We zien dat in de geschiedenis van Achan (Jozua 7) en in Korinthe (1 Kor. 5).

In het eerste geval had Israël er blijk van gegeven tevreden te zijn met zichzelf en vertrouwen in zichzelf te stellen. In het tweede geval zien we dat de Korinthiërs 'opgeblazen' waren door hoogmoed. Daarom moesten zij zich niet alleen maar afscheiden van het kwaad door de boze uit hun midden weg te doen, maar zij moesten in waarheid 'leed dragen'.

Alleen als ze aan deze voorwaarden hadden voldaan, zouden zij laten zien 'zelf rein te zijn in deze zaak' (2 Kor. 7:9-11).

Broeder J.N. Darby schrijft daarover: 'Het kan nodig zijn de vergadering te wijzen op de noodzaak tot handelen, en daarop aan te dringen, soms zelfs onder berisping; maar altijd met het doel het geweten van de vergadering op het juiste peil te brengen. Dat is het wat de apostel Paulus in Korinthe deed ... Het besturen en het leiden van een vergadering bestaat niet daarin dat de vraagpunten goed geregeld worden, maar dat de harten op de juiste plaats komen te staan. Daarom is er niets bereikt, behalve wanneer het geweten van de vergadering volledig in de handeling is betrokken, zodat de handeling een handeling van het geweten van de vergadering is geworden. Het is duidelijk dat de apostel werkelijk de hele vergadering ertoe gebracht had zich te scheiden van het kwaad dat hij zelf al had veroordeeld' (Collected Writings, Vol 20, pag. 137 – 146).

J.-A Monard.

Dit artikel is ook als losse flyer verkrijgbaar bij www.uhwdw.nl.